

قدرت‌نمایی جهانی برای المپیک

نگاهی به شرایط 14 مسافر کشتی آزاد و فرنگی ایران در مسابقات جهانی 2011 استانبول...

نگاهی به شرایط 14 مسافر کشتی آزاد و فرنگی ایران در مسابقات جهانی 2011 استانبول
قدرت‌نمایی جهانی برای المپیک

جام جم آنلاین: کمتر از یک ماه دیگر تا آغاز چهل و هفتمین دوره رقابت‌های جهانی کشتی در استانبول باقی‌مانده است. کشتی آزاد ایران در این سال‌ها توانسته 4 بار عنوان قهرمانی را به‌دست آورد، در حالی‌که فرنگی کاران تاکنون نتوانسته‌اند روی سکوی نخست بایستند.

آنچه مهم است این‌که کشتی ایران به عنوان قهرمان بلامنازع آسیا و یکی از پراعتبارترین کشورهای این رشته در جهان، همواره از شانس‌های کسب عنوان قهرمانی به حساب آمده و رقابت با کشتی‌گیران ایران، همیشه ترس و وحشت خاصی برای حریفان به همراه داشته است و مسابقات استانبول نیز از این قاعده خارج نیست.

نگاهی به تاریخچه این مسابقات نشان می‌دهد همواره ایران، روسیه و آمریکا بخت‌های مسلم قهرمانی بوده‌اند و رقابت اصلی میان این سه تیم، مجالی برای بقیه تیم‌ها باقی نگذاشته است، اما با پخش کشتی‌گیران مطرح روس در کشورهایی چون آذربایجان، گرجستان و ازبکستان و همچنین قدرتمندتر شدن تیم‌هایی مانند ترکیه و کوبا، شرایط به گونه‌ای رقم خورده که هیچ تیمی نمی‌تواند از قبل خود را قهرمان رقابت‌ها بداند. فدراسیون کشتی ایران با تمام کمی و کاستی‌ها سعی بر آن داشته که 14 کشتی‌گیر قدرتمند را روانه مسابقات جهانی کند. علی‌رغم تمام این مشکلات، روحیه وانگیزه مناسب ملی‌پوشان ایران باعث شده تا امیدواری‌ها برای فتح سکوهایی جهانی حتی بیشتر از سال‌های قبل باشد. در کشتی فرنگی با هدایت محمدبنا مدت‌هاست که مدال‌گیری و موفقیت تکرار می‌شود و خوشبختانه هیچکدام از فرنگی‌کاران تحت تأثیر این موفقیت‌ها از تلاش دست بر نمی‌دارند. اما در کشتی آزاد در چند وزن به نظر می‌رسد دستان غلامرضا محمدی خالی باشد و اعزام نفرات فقط برای حضور صورت می‌گیرد. کسب سهمیه المپیک در مسابقات جهانی امسال هم عامل دیگری است تا این مسابقات از جذابیت‌های ویژه دیگری هم برخوردار شود. کادر فنی تیم‌های ملی هنوز اسامی کشتی‌گیران اعزامی را معرفی نکرده‌اند، اما با توجه به شرایط می‌توان ترکیب نهایی 2 تیم را حدس زد.

کشتی آزاد

همه‌چیز به کام رحیمی

حسن رحیمی برای سومین بار پیاپی راهی مسابقات جهانی می‌شود تا بلکه این‌بار نخستین مدالش را دشت کند. رحیمی جوان که تاکنون نتوانسته افتخار چندان کسب کند در حال حاضر بهترین کشتی‌گیر وزن 55 کیلو به حساب می‌آید. رحیمی پس از ناکامی در مسابقات جهانی مسکو در بازی‌های آسیایی گوانگجو هم پنجم شد تا ثابت کند نه تنها در جهان، بلکه در آسیا هم هنوز به آن کشتی‌گیر شش‌دانگ تبدیل نشده است. در عوض رحیمی در مسابقات جام تختی و انتخابی تیم ملی هر بار روی سکوی اول ایستاده تا نشان دهد دستان محمدی و کاوه در این وزن بسیار خالی است. در حالی‌که فرزند جعفری در جام زیلکوفسکی توانست مدال برنز را دشت کند، اما رحیمی بی‌تردید صاحب دوبنده تیم ملی در استانبول می‌شود. آخرین بار که تیم ایران توانسته در این وزن صاحب مدال شود به سال 2001 باز می‌گردد. مسابقاتی که در صوفیه بلغارستان برگزار می‌شد و بابک نورزاد توانست نقره وزن 54 کیلو را به دست آورد. پس از آن و با تغییر قوانین فیلا، دست تیم کشورمان در این وزن از مدال خالی مانده است.

تمام نگاه‌ها به آقاجانی

مصطفی آقاجانی در حال حاضر دم‌دست‌ترین گزینه کادر فنی تیم ملی کشتی آزاد در وزن 60 کیلوگرم است. آقاجانی امسال مدال نقره آسیا را کسب کرد و خوب می‌داند میدان جهانی میدان کوچکی نیست که بتوان از آن با کم‌کاری گذشت. سال 2002 محمد طلایی نخستین کشتی‌گیری بود که در وزن 60 کیلو به مدال دست یافت. مدال برنز طلایی در کنار درخشش سایر کشتی‌گیران سبب شد تیم ایران در تهران بر سکوی نخست بایستد. سال 2005 در بوداپست مجارستان مراد محمدی صاحب مدال برنز شد. در سال 2006 هم بار دیگر مراد روی سکو رفت و این‌بار رنگ مدالش طلا بود. مراد محمدی در آخرین سال حضورش در تیم ملی که سال 2010 در مسکو بود بار دیگر صاحب مدال برنز شد تا با این مدال از دنیای قهرمانی بازنشسته شود. پس از رفتن محمدی، غلامرضا محمدی دیگر نتوانست کشتی‌گیر شش‌دانگی در این وزن پیدا کند. سعید احمدی در گوانگجو مصدوم شد تا همچنان دور از میادین باقی بماند. دباغی هم از وزن 55 کوچ کرد و به 60 کیلو آمد، اما او هم نتوانست کار خاصی انجام دهد. اسماعیل پور جوان هم دیگر گزینه پرامید

این وزن بود، اما عنوان دار آسیایی تیم ایران هم در انتخابی تیم ملی در ساری حذف شد تا گره این وزن بیش از پیش شود. در این میان سید احمد محمدی با درخشش در مسابقات انتخابی و شکست دادن آقاجانی در فینال نشان داد که حرف‌های زیادی برای گفتن دارد. اما محمدی هم در جام زیلکوفسکی دچار سانحه شد تا مدتی دور از میادین باشد. بدین ترتیب ابر و باد و مه و خورشید و فلک دست به دست هم دادند تا آقاجانی دو بنده وزن 60 کیلو را به دست آورد.

تقوی به دنبال دومین طلای جهانی

مهدی تقوی قهرمان سال 2009 جهان یکی از پرامیدترین کشتی‌گیران تیم ایران در مسابقات جهانی به حساب می‌آید. تقوی که در حال حاضر آماده‌ترین کشتی‌گیر وزن 66 کیلو ایران به حساب می‌آید به احتمال فراوان ملی‌پوش وزن سوم کشورمان است. بی تردید تقوی اگر می‌خواهد دوباره در سطح اول کشتی جهان مطرح شود و ناکامی سال گذشته را به دست فراموشی بسپارد باید در نقش حقیقی‌اش ظاهر شده و یک لحظه نیز از زیرگیری‌های خود غافل نشود.

نایب‌قهرمان جهانی طلا می‌خواهد

وزن 74 کیلوگرم وزنی است که طی 8 سال 3 کشتی‌گیر توانسته‌اند برای ما در مسابقات جهانی روی سکو بروند. در سال 2002 حاجی‌زاده توانست طلای این وزن را به دست آورد. در سال 2006 هم علی‌اصغر بذری روی سکوی دوم ایستاد و طی 2 سال اخیر هم صادق گودرزی به ترتیب روی سکوی سوم و دوم جهان ایستاد تا به قول خودش امسال نوبت قهرمانی‌اش باشد. این کشتی‌گیر همدانی پس از کسب مدال برنز سال 2009، در سال 2010 هم با شکست از دنیس چارگوش روس صاحب نقره جهان شد. گودرزی با وجود فراز و نشیب در یک سال گذشته و غیبت در جام تختی، سرانجام با تهدیدهای کادر فنی در مسابقات انتخابی تیم ملی در ساری شرکت کرد و تمامی رقابیش را برد تا قهرمان شود. اکنون هم فاصله گودرزی با سایر رقابیش بسیار زیاد است تا کادر فنی تیم ملی با انگیزه و آمادگی بالایی او، روی موفقیتش در ترکیه حساب کنند.

درخشش گودرزی

هیچ‌کس فکرش را هم نمی‌کرد که از میان مدعیانی چون احسان امینی، جمال میرزایی و احسان لشگری به یکباره جوانی خوش‌قد و قامت به نام علیرضا گودرزی شانس نخست پوشیدن دوبنده تیم ملی در جهان باشد. جمال میرزایی پس از قهرمانی در بازی‌های آسیایی هیچ فکر نمی‌کرد دوبنده تیم ملی را دودستی تحویل گودرزی دهد، اما آنقدر سست و کم‌تحرک ظاهر شد تا سرانجام به سرنوشت لشگری دچار شد. امینی هم با مصدومیت بی‌موقعش، رقابت‌های انتخابی تیم ملی را از دست داد ولی محمدی جام زیلکوفسکی را فرصتی دوباره برای اثبات شایستگی‌ها قرار داد، اما علیرضا گودرزی باردیگر با بردن میرزایی و امینی توانست راهی فینال شود تا در نهایت با کسب عنوان قهرمانی در جام زیلکوفسکی، بر ارزش‌های فنی خود صحنه بگذارد. در این وزن آخرین بار رضا یزدانی در سال‌های 2006 و 2007 صاحب مدال برنز شد و اگر اتفاق غیرمنتظره‌ای روی ندهد باید شاهد کشتی‌های گودرزی در جهانی ترکیه بود.

یزدانی، فقط فینال

رضا یزدانی نخستین گزینه کادر فنی در وزن 96 کیلو به حساب می‌آید. یزدانی که سال گذشته و به دنبال بی‌نظمی، مسابقات جهانی مسکو را از دست داد اکنون نمی‌خواهد باردیگر چنین اتفاق تلخی را تجربه کند. او به دنبال این است تا در سایه جسارت و انگیزه بالایی خود، مدعیان وزن ششم را زمینگیر کند؛ هر چند او در این راه کار بسیار سختی را پیش روی خود می‌بیند و باید با سلاح غیرت و جنگندگی، مدعیان را در دام خود اسیر کند، همان گونه که در فینال بازی‌های آسیایی با این حربه کشتی‌گیر پر زور ازبکستان را به بند کشید. جدا از یزدانی، عرفان امیری هم دیگر مدعی پوشیدن دوبنده وزن 96 کیلوست. امیری سال گذشته در این وزن به مقام پنجمی دست یافت. سعید ابراهیمی سال 2007 در این وزن نقره گرفته است.

آخرین حضور کاپیتان؟

پس از مصدومیت چند ماه گذشته فردین معصومی، کمتر کسی تصور می‌کرد این کشتی‌گیر بتواند خود را به مسابقات جهانی برساند. اما معصومی پیش از مسابقات جهانی در جام زیلکوفسکی شرکت کرد و اتفاقاً قهرمان مسابقات هم شد تا به دنبال ناکامی محمد رضا آذرشکیب در این رقابت‌ها، دور را از دست حریف جوان‌تر خود خارج کند. معصومی که 2 مدال نقره و برنز سنگین وزن جهان را در کارنامه دارد، در ششمین حضور خود در رقابت‌های جهانی باید با تمام وجود به مبارزه بپردازد و برای هر حریف برنامه خاص خود را داشته باشد تا با کاستن از ضریب اشتباهات فنی‌اش، شانس مدال آوری خود را افزایش دهد.

نابغه کشتی‌فرنگی ایران و جهان در وزن 55 کیلوگرم همچنان امید اول تیم ملی برای دستیابی به مدال طلای جهانی به حساب می‌آید. حمید سوریان که از سال 2005 تاکنون توانسته 5 مدال طلای پی‌درپی جهان را کسب کند بی‌تردید در استانبول به ششمین طلا می‌اندیشد. مدالی که او را صاحب انگیزه‌های تازه برای حضور در بازی‌های مهم‌تر المپیک لندن می‌کند.

امید بنا به نوروزی

در وزن 60 کیلو به احتمال زیاد امید نوروزی برای دومین سال پیاپی راهی رقابت‌های جهانی می‌شود. نوروزی که سال گذشته در رتبه پنجمی ایستاد اکنون یکی از پرامیدترین فرنگی‌کاران کشورمان به حساب می‌آید. امید نوروزی پس از قهرمانی در بازی‌های آسیایی گوانگجو روند رو به رشدش را ادامه داد تا محمد بنا روی او حساب ویژه ای کند. در جام بالاداره، نوروزی در یک وزن بالاتر هم به مقام قهرمانی رسید تا قدرت خود را به رخ بکشد.

سعید عبدولی، جلوتر از دیگر مدعیان

سعید عبدولی هم مانند نوروزی دومین سال حضورش را در مسابقات جهانی تجربه خواهد کرد. عبدولی پس از قهرمانی در بازی‌های آسیایی گوانگجو فاصله‌اش را با سایر رقبای 66 کیلویی افزایش داد و محمد بنا هم بخوبی متوجه این قضیه است. بی‌تردید اگر عبدولی خودش باشد شاید برای نخستین‌بار در تاریخ بتوانیم در این وزن صاحب مدال طلا شویم. او، بیابانگرد و علی محمدی آماده را هم پیش‌روی خود می‌بیند، اما آمادگی بالای عبدولی در مقایسه با بیابانگرد، بنا را ترغیب کرده است تا روی عبدولی حساب باز کند. باید این چند روز را هم منتظر بمانیم تا اندیشه بنا را در انتخاب کشتی‌گیر وزن سوم مشاهده کنیم.

برنزی که می‌تواند طلا شود

فرشاد علیزاده نفر سوم مسابقات جهانی سال 2009 پس از مدت‌ها مصدومیت با کسب نشان برنز بازی‌های آسیایی گوانگجو به میادین بازگشت. به دنبال آن علیزاده هر روز روند روبه رشدش را تداوم بخشید تا امروز برای حضور در رقابت‌های جهانی لحظه شماری کند. محمدی جایگزین علیزاده در مسابقات جهانی مسکو بود که به هیچ وجه نتوانست انتظارات را برآورده کند و با حذف از گردونه رقابت‌ها بنا را بسیار خشمگین کرد. پس از دعوت نشدن محمدی، علیزاده به بازی‌های آسیایی گوانگجو اعزام شد و با برنز این بازی‌ها خط و نشانی جدی برای سایر رقبا کشید. علیزاده در مسابقات بالاداره گرجستان هم شرکت کرد و در حالی که 2 نفر از نامداران جهان در این مسابقات حضور داشتند قهرمان شد تا برای مدعیان جهانی زنگ خطر را به صدا در آورد. محسن قاسمی نزدیک‌ترین رقیب علیزاده به حساب می‌آید. قاسمی جوان پس از ایستادن روی سکوی نخست آسیا، امید زیادی داشت که نظر بنا را جلب کند. اما ضعف بسیارش در مسابقات جوانان جهان در رومانی باعث شد بنا قلم قرمزی دور نام او بکشد و بدین ترتیب علیزاده فرصت حضور در مسابقات جهانی استانبول را به‌دست آورد.

بازگشت مقتدرانه اخلاقی

حبیب‌الله اخلاقی، ملی‌پوش وزن 84 کیلویی کشورمان هم مانند همتای خود در کشتی آزاد، فکرش را هم نمی‌کرد مسافر استانبول شود، اما آنقدر تلاش کرد که در نهایت به عنوان نخستین کشتی‌گیر، جواز حضور در ترکیه را گرفت. اخلاقی که سال 2009 با کنار زدن سامان طهماسبی دارنده 2 مدال برنز جهان، ملی‌پوش شده بود در نهایت با کسب مقام سومی به کارش پایان داد. پس از آن دیگر اخلاقی نتوانست بدرخشد و مسابقات جهانی مسکو را بسادگی از دست داد. طالب نعمت‌پور، جایگزین اخلاقی در سال 2010 شد، اما از بد شانسی به کشتی‌گیر رژیم صهیونیستی خورد تا در عین شایستگی و آمادگی نتواند در میدان حاضر شود، اما نعمت‌پور با کسب طلای بازی‌های آسیایی گوانگجو ثابت کرد توانایی‌هایش بسیار زیاد است، اما محمد بنا خود را محدود به نعمت‌پور نکرد تا با سرمایه‌گذاری روی اخباری، اخلاقی و عابدین‌زاده رقابت جذابی در وزن پنجم شکل بگیرد. اخباری با قهرمانی در آسیا در کورس باقی ماند، اما باخت نعمت‌پور در فینال جام جهانی به حریف روس کمی بنا را دلسرد کرد. پس از آن عابدین‌زاده هم در جام بالاداره نتوانست کاری از پیش ببرد تا تعداد مدعیان به عدد 3 برسد. حضور همزمان نعمت‌پور، اخلاقی و اخباری در جایزه‌بزرگ باکو، تکلیف وزن 84 را روشن کرد. اخلاقی با پیروزی برابر نعمت‌پور به فینال رسید و اخباری هم حذف شد. در فینال اخلاقی، سامان طهماسبی را برد تا قهرمان شود، اما بنا یک فرصت دیگر را هم به نعمت‌پور داد. نعمت‌پور هم بدون انگیزه در جام بیت‌الاسنیسکی حذف شد تا بنا بصراحت ملی‌پوش شدن اخلاقی را اعلام کند.

در حالی که در وزن 96 کیلو رقابت سختی میان 2 کشتی‌گیر این وزن به وجود آمده بود، اما یکباره مشخص شد هر دو کشتی‌گیر دوپینگی هستند. کشتی‌گیرانی که به اعتقاد بسیاری با یک دست هم قهرمان جهان می‌شدند. کاری که پیش از این هم آن را انجام داده بودند. تمام دغدغه و فکر بنا روی انتخاب یکی از این دو نفر بود اما در نهایت آن شد که بنا انتظارش را نداشت تا این مربی برای پوشش خلأ به وجود آمده، قاسم رضایی که سابقه کسب مدال برنز جهان در سال 2007 را نیز دارد به جمع اردونشینان اضافه کند. در حالی که به نظر می‌رسید قاسم رضایی قصد حضور در تیم آذربایجان را دارد، اما دست روزگار بار دیگر او را به تیم ملی ایران رساند تا او اکنون شانس مسلم حضور در استانبول و شاید هم المپیک باشد.

باباجان‌زاده، آماده هنرنمایی

بشیر باباجان‌زاده، ملی‌پوش وزن 120 کیلو هم پس از اخلاقی دومین ملی‌پوشی است که بنا او را به طور رسمی آماده حضور در مسابقات جهانی کرده است. باباجان‌زاده پس از درخشش فوق‌تصور در جام جهانی و در واقع قهرمان کردن تیم ایران در این مسابقات، خود را به عنوان مدعی این وزن معرفی کرد. باباجان‌زاده پس از آن با اقتدار کامل و با عبور از رقبای نامدار آسیایی اش طلای قاره را هم بر گردن آویخت. به دنبال آن محمد بنا او را به مسابقات جایزه بزرگ باکو اعزام کرد که در این مسابقات وی پس از پیروزی بر دو رقیب قدرتمندش از روبرویی با حریف رژیم اشغالگر سر باز زد تا ادامه مسابقات را از دست بدهد. سرمربی تیم ملی بار دیگر باباجان‌زاده را مورد آزمون قرار داد و این بار او را به جام پیت لاسینسکی لهستان اعزام کرد. باباجان‌زاده در این مسابقات هم حریفان نامدار آمریکایی و روس‌اش را برد تا راهی فینال شود. اما در فینال به گوزل ترک باخت و نقره گرفت. بدین ترتیب و در حالی که محمد قربانی دیگر مدعی این وزن با مصدومیت روبه‌روست و قاسم منجزی هم در حد و اندازه مسابقات جهانی نیست بنا ، باباجان‌زاده را بهترین گزینه پیش‌روی خود می‌بیند. باید منتظر ماند و دید که آیا باباجان‌زاده می‌تواند در سنگین وزن مسابقات جهانی، تیم ایران را صاحب مدال کند یا خیر؟

محسن جعفری / جام‌جم